Editorial | | Actualitzat el 02/03/2013 a les 08:39

Qui contamina, marxa

Lear, CEMEX, ara ERCROS. N'hi ha mÃ©s, perÃ² estes tres firmes articulaven una columna vertebral industrial paralÂ·lela a la dreta de l'Ebre. Una lÃ-nia transversal del territori que s'acaba de desplomar del tot, amb l'anunci de la companyia ERCROS d'acomiadar un 75 % de la plantilla. Ã‰s el conte de les obvietats. Resultava obvi que una companyia d'esta envergadura difÃ-cilment tindria en compte la dependÃ¨ncia que ha teixit amb Flix per posar a la balanÃ§a de les decisions que s'han de prendre si els beneficis baixen.

També resultava obvi que la línia de producció de clor tenia els dies comptats. I igualment d'obvi era que, si hi havia una via legal per posar sota mínims el principi normatiu de qui contamina, paga, també l'emprendria. D'esta última obvietat ja n'havíem calculat l'abast. ERCROS no pagaria per tot el que ha embrutat, ho pagaria la gent, l'Estat amb els impostos de tots. I la gent no va dir res. Ni l'Administració, que és responsable d'aplicar mecanismes per controlar i sancionar una empresa que al llarg de la seua història ha deixat un pantà amb el perill d'una bomba de rellotgeria. També podem apel·lar a la necessitat que les autoritats haguessen collat l'empresa perquè fes el canvi obligat de tecnologia per a la fabricació de clor en compliment de les directives europees, però no, tampoc. Al contrari, fins i tot es va aplicar una moratòria. Perquè? Ara tota la condescendència ha saltat pels aires en adonar-nos de la tercera obvietat. Ara, qui contamina, marxa. ERCROS tira pel dret, sense contemplacions, amb un ERO de nefastes conseqüències i sense miraments amb Flix, perquè ja no li quadren els números. On és, la responsabilitat moral i social? Segur que calia haver estat condescendents? A canvi de què?

I tot plegat convida a una altra reflexió: on són, els que havien de fer els deures per treure Flix, i la Ribera d'Ebre, de la monodependència? On són, les tasques fetes? Potser sí que s'han aconseguit alguns avenços, però queda clar que les previsions feia temps que giraven i, ara, no n'hi haurà hagut prou, de feina avançada. Quines són, les solucions? Fer reconsiderar l'empresa? O començar a córrer per imposar unes noves bases de creixement? I que cadascú assumisca els seus silencis, les seues moratòries i les seues ineficàcies, però esta terra ha de tirar endavant i de valent.

I, per cert, la televisió pública ha de poder explicar-ho des del territori, perquè l'Ebre ha de tenir una finestra pròpia per explicar allò que li passa a la resta del país a través d'una televisió que paguem entre tots i que té el deure d'adaptar-se a una realitat territorial que fa temps que no són les províncies.